

מקבוצת ד. לבקוביץ - א.ד.ל. יעוץ כלכלי בע"מ
רגולציה, תכנון ניהול ופיקוח מיזמים, הוצאה לאור, ייעוץ בטיחות ורישוי לאתרי רחצה
ביה"ס הארצי למקצועות המים, הים והבריכה

תיק: ת"א 1181/95	תאריך פסק הדין: 28.08.2001
בית משפט: בית המשפט המחוזי בירושלים	
ברכב השופטים: השופטת יפה הכס	
נושא: תביעת נזיקין בגין נזקי גוף כתוצאה מקפיצת ראש לבריכת שחייה	
<u>התובעים:</u>	<u>הנתבעים:</u>
1. עמוס אודליה (קטינה)	1. מועצה מקומית בית אריה
2. עמוד גד	2. החברה לפיתוח בית אריה
3. עמוס יהודית	3. מרכז קהילתי בית אריה
	4. כלל חברה לביטוח בע"מ
<u>תקציר פסק הדין</u>	
<p>לפנינו תביעת פיצויים בגין נזקי גוף, שנגרמו לתובעת 1 (להלן - התובעת), במהלך שהותה בבריכת השחייה ביישוב בית אריה (להלן - הבריכה). התובעים 2-3 הם הוריה של התובעת, המבקשים לפצותם כמיטיבים.</p> <p>ביום 19.8.94, בשעת חצות לערך, עת הייתה התובעת בת 16, בילתה בחברת בני גילה במסיבה, בה שולבה רחצה לילית. המסיבה נערכה בשטח הבריכה, שהאחריות על הנעשה בה - לרבות שירותי ההצלה - מוטלים על שכמם הנתבעים 1-3 ביחד ולחוד. במקום נכח המציל, המועסק ע"י נתבעת 1 (להלן - המציל). מספר בני נוער קפצו לבריכה מסוכת המציל, כשהמציל נוכח במקום ומארגן את הקופצים. עת הגיע תורה, קפצה התובעת "קפיצת ראש", ופגעה בראשה בקרקעית הבריכה.</p> <p>התובעת נמשתה מהבריכה על ידי אחד הנערים, וכעבור זמן מה הועברה באמבולנס לבית החולים "שיבא", כשהיא סובלת משיתוק הגפיים התחתונות בשל שבר בחוליה הצווארית השביעית עם לחץ על עמוד השדרה.</p> <p>ביהמ"ש קבע, על פי מכלול הראיות, כי משהותרה הרצועה על ידי המציל, שאפשר לנוער לעשות שימוש ממקום שאינו מיועד לכך - קרי סוכת המציל - לצורך ביצוע קפיצות, ניתן היה לצפות, כי רק כפסע נותר לפני התרחשות אסון. עיקר האחריות מוטל על שכמם של הנתבעים 1-3, הן משום שהחזיקו והפעילו בריכה שיש בה ליקויים, והן משום שלא הנחו את המציל ליתר זהירות בהיותו אחראי והמוסמך במקום מטעמם.</p> <p>בנסיבות אשר כאלה הסכנה הייתה צפויה, והקשר הסיבתי לתאונה הוכח מעל לכל ספק. עם זאת, ניתן לצפות מנערה בת 16, המוחזקת כאחראית, מדריכת ילדים בתנועת נוער, שלא תיטחף, ותנהג ביתר זהירות. התובעת הכירה את הבריכה, וניתן לצפות כי תהא מודעת לסכנה הגלומה ב"קפיצת ראש", בעיקר כאשר לפי טענתה היה שלט האוסר זאת גם אם אין בו די לשלול הסכנה (ראו לעניין זה ע"א 4597/91 קיבוץ אפיקים נ' חי כהן, פ"ד נ(2) 111, 126). נהיר, כי אם הקפיצה נעשית ממקום גבוה יותר, דוגמת סוכת המציל, הסכנה רבה יותר, שכן אז עוצמת הנפילה למים חזקה יותר. חרף זאת נראה לי, כי התנהגותה זו אינה מגעת כדי היותה הסיבה המכרעת לנזק, אלא כדי שיעור של 15% אשם תורם.</p> <p>האחריות לנזק תהיה, אפוא, 85% לנתבעים 1-3, ו-15% לתובעת.</p>	

בסגנון N ופשי

מקבוצת ד. לבקוביץ - א.ד.ל. יעוץ כלכלי בע"מ
רגולציה, תכנון ניהול ופיקוח מיזמים, הוצאה לאור, ייעוץ בטיחות ורישוי לאתרי רחצה
ביה"ס הארצי למקצועות המים, הים והבריכה

תקציר פסק הדין הוכן ע"י דוד לבקוביץ, יועץ מומחה לאתרי רחצה
חברי הפורום המקצועי באתר יוכלו לקבל את פסק הדין המלא